

Arno bli na pravlen del bli kar in koroboli ta jem je na se
kar uganke nastav in rice: Jar na mila anrlot blui, je prav
vohar od petov, nam ga zgihila; blej in elala na vrahingra
nastit, na mi nei prav vohar ne sluzi: Blej in na ta zlotga
nela, blej na kaj pravte kjer hui kol? so ga vi zaim gla,
nam zavpil; de ta zlat, ta tar. No muolej je letela po unga
blej uimer ga kar nerpela nam in prav: Ja je moj ta zlat
blui, ta je moj ta prav, blej ne ne nese, ta kuar na ne, ta je se mene
rajtov felohat, in je pravda kaho je mogla perreit per krom hoi
dega ho uzela in de je jo on neni, ie hi pravda de je jo on h tam
per morov de jo ho felohov. Blej na tega kveja obroil, de
druga nezaruz, ko u an rod ajotrik hui na hit in ne hui n relit
na nega not djet, in zalit na duol po hui vatoit, del se razse
kov na drobne kore kofes urjen. No blej so tako naril hui.

An so na ili 2 korobli in so muolej ohet mel, krah; princeza
in kverina so hui in lino do roje mart, ko je krah umano
soga na linito rohorat, in kverina je tako zelostaliti, de ni ota
od groha jet ie so jorron gonit in je lina lila, de je od lokote tam
poginla.

323/58

Od Ivanajst neginterjev.

Zenkert se zmenje Ivanajst sovitar koinkov, de
li rez n teral go to ko jem je hlo strano hui de ni hlo
zapreitat, jen se napravjo vzamejo urak vojga kvojna na grejo
jezveu tri dni hui izleci ponvoi in podne, blej pridejo van
gojzi, in kat niker noljine hui, blej je hloka premagrat,
greval jih je, ko so razn teral, in so vickl med raho: Tam
mo x rej tolk za jet dolil de mo se prezucl, tukaj na nima
mo nei. Kvojn so se napast greoi, le rami nio mozt
nei jet dolit. Ja celart dan pridejo do one greine, so se
prov razueritl tukaj hoi na se kje dolil za jet. No pridejo
kje, denejo kvojne vrtalo, je hlo glis za Ivanajst kvojnou platia
je hla ze ure manua preskerblena v garah, de so lahka kar jett
kvojn. An so vickl: Kvojn ze mozo del te ni kje dolil, grejo kje
quor vgreino pridejo noter u an uimer je hui ze per pravlen
za Ivanajst mozt pruitk, u takim ralo kofet, inopca na duot
hriika, inopca so se nar hoi dueritl, ko ga volati tako val nize
jo. Blej se napravjuajo in grejo vrtalo kvojn so ze hli na paron
in so se zolal, Clouka na niker noljenga nikhlo, so mit kaito
more hit, de ni niker noljenga clouka, in so ili vkol greine kje
hi hui kaito. No muolej preto pravlan grejo quor vgreino
kje hi hlo kje kosa, no pridejo noter uimer je hlo ze ure auf
vethan za Ivanajst mozt. No so vickl: Aufvethan je ze del se b

Koril lui, ko tist spregovorijo je hla že zupā na miz, so župo
poječ' se hla že moro in puot so se solil vāk puot vīna; pa
to se jem je kar samo nīhtal, ni se nīhter no tīnga ilovka vī,
vī in solti per te grein iternajst dni, no žlej je hlo vāk dan
glit, drost pit in jēt, No žlej ko so se an mal opast, se jem je
zalet žensk lūtat, in so mehl: "Tjmo naprej do kake ženske
dolimo", hlo so nōter puotmer. me ob kodil. Dārāt so nōter v an
imer kje hlo dva kupa inarja an kōp glatō, an kōp srebra. No žlej so
inarja natoril. Kōmer je kjer mogu jēt djal u varžē in se voka
ne per nehtal, no zavērat se se so jēt nōter djal, in se tū v kamistie
so jēt djal. Žlej um kvojne mahterajo in porēdajo na se pa grejo
naprej, ruzin anga kaplorja ko je jem faulantga kvojna, in tist
kaplori je hlo ime Gabriel in ni mogu prej na nega sēt, drg
so žē nī naprej, ta ni mogu na nega sēt in se zād ustō. Tam
per tist grein je hla na ana velka voda, ič tisto vodo je hla na
an mōst, an so sreči nī ič mōst, ta pa per jaha, je na mōst
gziom, ga ni hlo nei vī. No Gabriel ni mogu ič, se straišo pre
strai, ni vīdu kaj hla puot, rajtor je kar v vodo skōst, za to
ko si se misla kōmo tolk ičode per te grein natoril kaj hlo
za mē, quīr so kaka b'ēj se za se nismo vīl. Žlej jaha
nezaj prete tist grein, rajta kvojna nezaj nōter v tōlo djal, je
hla na komej žnga kvojna, No dene kvojna v tōlo, gre v tōlo gre
vīne glitāt, kje hla kāk ilovk, vīca ga na velka kaka, kjer se jō
straišo pnestrā, in kaka spregovori: Gabriel nei so nevōtrā
in se me ne hūj, velk se ičode natoril, pa to se ni an nei, kol
ker je per te grein an rī, pa se ne vī, ta greina je iz dāna
No žlej mo vī: "Lē ti mene uvar nēj, hom jāt feto ratlej
užela, hor ti mōj mōj." "Ja ji ga nēj: Kolko te hom nēj, pa
lahka, gre ti drev spāt v kōmo, nōt v ta cām spanjēt, pa ko jāt
nōt rēdin mozoj te klicat dēl spregovori žnīm, pa ne smei
nolijne antvōt dāt jēm, e pa spregovori jem, hor pa ti kō
gād jāt na kaka, koker in žlej, se ni tista inrēka uželenila se
iz kōtore vī, hla utroki žihov dēl naja nēj." "Ja ji se pa oblu
hla se hō stari takō. No, ko vīer puot gra ta nōter v kōmo in lež
nōter v ta cām spanjēt, puot anajōta ana, puot tist rēdin mōj
nōter in ga gānejo klicat dēl utō, puot dēl mo se tū vīd, se utō
ne žihov nam spregovori in vīla kar ga lōj trual nam spregov
uotit ne sme nei žnīm. No žlej per puot tist cām mozoj nōter
ga klicajo: Gabriel utō! gremo vīlāt! Mōtane in grein
lat žnīm, so ga trual dēl govoru pa je glit tako hla koker dēl
lū mīstāt ab' pa dēl jēzika ne jem. Puot dējōta ana, so nī
in tako gānejo vate se se je greina potvōla. Ja gre v tist cām
spanjēt lēzāt. Žjūtōj ko se dan nardī, gre nīter utōl greine
ga se vīca kaka, se hla se do kōle nov ženska in mo nījēl.
Kōj si se vīdles glavōj, jūter vīer bo pa se hūj, pa stūn
tūnājēdū nei nēl, nam spregovori nei ne sme žnīm.
Puot gre v tōlo a kvojn poglāt, kōj je hla se an obom
dētan.

puvoley gre vimer, je na frustkije no puvoley prancierat ukol gre
sine, dovch cas mo je klo kje hin est sam. Pride noi, gre spat
noter vukhno utit carni spanpet lietat. Anajta uragmide, ol perva seje
gresina, so spet zacet jet tist carni bide noter jir je klo suanajst.
in zaklical roga: Gabriel ustan f pozlema ipilat! Utane in gre
ipilat znim, ipilajo ancajt, ga ure route ugovarjajo, pa kar tih je
hin koker hibin mutast. No Ivanajta ura portje se so re uzligit in
grejo van iz tako tegoto se se je kar gresina trista, ita to gre nezajliozat
utit carni spanpet, komej se dan narehi kar utane in gre hiter
ukol gresine, ga urea kaia, je bla ze so parn zemla. Sam glava no pa
nam je se kaia klu, zlej so so ga ze ni tako hau. Spragovori kaia: Nij
si ze spet doher zvarzen, al' juter veser lo pa se hij, pa stane t'no ljez in
nei ne ho, al' merke, se na hor prigorov, ze uer kaj se to narditstaj,
ti hor zav jar na kara. No puvoley gre spet 2. vojno kojničko pogledit,
kojn je hin ze ure okom c'ram, ni klo tricha nei nem. Nij gre vgre
vino no se na frustkije in puvoley gre iprancet ukol gresine, primestaji
komoje klo strano dovch cas, ni ueda kaj hin pocev. No se spet nar na
redi, gre berat kje vukhno utit carni spanpet, ko pride anajta ura
pariet so negov, tati brati, igertne in negov hucoter, pa tist so ble gre
vnege skumane, no ga po h'icajo: Gabrielit ustan, pa jejt znam ipilat!
Videri mi smo parit po te kaj hor tukaj delov? Pa Gabriel ni nee v
govoru, ure route so ga nagovajal, pa kar tih je hin, no puvoley so se
ipilat ili, in ancajt ipilajo. No Ivanajta ura pride in zdej grejsta
ko tegota komi otu znim, ipregovorit. Kalo so urate zapari delo ka gresi
na hmal polar la. Ja gre nezaj to carni spanpet lietat, primestaji al' am
namn kat, ure so parit po mome se nimen sov rim, zacet je tako jokat
in se kat vat deli hin hmal al' tist ga umaru. No zejev se je an meiben
dan delat je ze hietu ukol gresine, ga ze urea ana lona primestaji de jo ni
na met taro, ga objame, ga karne in ga nola ukol gresine, gleba ukol
rjehe, ko je ze ure merget ukol gresine luj in zival ko je on ure
neju to, in primestaji mo viese: Le oir zer tjehe uramem za moza,
pa prai se ne, hoda ita na horjo pot tri dni 2 materi horji dolviga
rueta. No nei gresit, primestaji se vojno kojničko in na vojno kararja
mela, ta se na na vojno kojničko jahov, pa zenga nelen travja je
jenu iz naho per rjet. Primestaji se naprej neli, ta se na na gajia,
una se ita nan hircan, ta se na na vojno kararja ita ne horjo pot.
Vna hirtna prai radentnaja: kaj je to zan govor? radentnar
oigovori. On ho nar ta nov krah. Kjer je neni mo gresine, zdej gresit
se na horjo pot tri dni nola, puvoley se hoda na ueta. Tiste hirtna
nao ano knofelica in mo viese: Juter zjutraj ko hor negov reble
pucov mo noter se kolar to knofelica utatin, to kaze njene in zdejela
prov in doher. No to kalar ulega in se knofelica v rjet za kolar
zjutraj gre na horjo pot, zamarka negov primestaji no se vhorj
neta, se zje za zed umakne se je mislu skrit. Kaj se je nardil, zanj
je in se span celo maro, mara mine, on se zledi una iz cerkve pri
de in mo viese: Gabriel, al' parin spat sam? Sej nam uce. - Le
hor se juter zarpav ho tvoja muza ure zastojn. Zlej gresit ure
na vojno utenijo. Radentnaja vprai hirtna: Kalo je klo? - Danc
span se celo maro. - No vici, to lo ze tjehe in za njene doher, mo
da se je no knofelica in mo prai: Juter zjutraj ko hor neni pua
mo spet utatin se to knofelica not ureble, to kaze tjehe in za mie
ne doher. - Ja jo ulega in nareh: kolo. Zjutraj gre Gabriel vlerka
in zamarka primestaji se v koi neta, se ji regta an mal perit, vler
uno an mal het rberhet, nartone se zje na zed, pa je kar zarpav, pa
je span celo maro, ka mara mine se se zledi, in se je klo primestaji.
Una iz cerkve pride ure zastojna in mo viese: Gabriel! Gabriel!
al' hor spet sam, velise si mi je perzajjav, tvoja muza ho ure zastojn
se je juter zarpis, jert kom ita se met marbit ne hor nikel not
nei vudu. No gresit ure ne voj hircan. Jevue primestaji danc
je ze tiste hirtna, coherne calala in radentnaja prai: Kalo se je klo

Nei, celo mario je prav - No, prav, vider to ho za tjehe in za rne
ne duher. Mo da spet ano knofelce: "ko loi rekli puor pa mo je sen za rne
lar, to ho za tjehe in za rne duher." No, res go uhoza, in drug dan gre
sta, spet na horjo pot, ta je parnu pred kje rneku, zametka ano ho se
pela, se rajta rneku kje za cerku in je merkov sel na hui garpar, una se
per pela, se hiter unakne kje za zel, koamej se je an merken zel d'ota
knui, je garpar in spi celo mario, ko maria mine se na rhuudi. Ana iz cer
kue pride vna zalostna in objokana, ta je na tui uar pretnareri. Zarpije
princezna: Sh, Gabriel! Gabriel! Kaji naradu? lej tuoja mija je maza
stoj, jer kom zlej ila, se mo marit ni kol uer ne kol uer. Prav, ne ti mra
tri knofelce noter za kolozjem, ce tam trem knofelcam wem an hart glave odr
kar, me se rne rne kjer het uerit, ce na se na ni kol uer. "Zelj se objame
ta na je kar zgina spred njega. Ta gre uar objokan in zalostin damu, ko
pride na tui hiraus, na parnu gre vstalo, in rekli duol d'one, pogleda noter
za koloz, zametka res tiste tri knofelce, ga zija napale, jih uan uzame,
joh dene kje na itatu prah, in svojo rablo zaruc po rovinah, zgijo mahn
porok, in je odrskan vram trem glave pret. Pogleda noter vstalo, je se negor
pelentnar hrez glave tam per kuojin hui, gre quor v hui, je se lert se mizo
hrez glave redi, puolej gre ukamro, uir tiste rovinice hrez glave tam
lezat. Taka zija ga je neta, sel uo na drolne kore razrokov, kjer mo
se tako hoi blo po svoj prengjezn. No, zelj kuojna na rera, selo na
nega in gresta naprej, pride djelei kje do anga gozpla zametka anga leua
in na anga lintuerja ho sta se strains targala, zija kje hneima, ni uedu
kjer in hi pomagov, ni na lau se jia je. Uir se je leu trihet mil
v neta pogledu, in si mist, tem mor in pomagat. Shoi duol iz kuoj
na, zaruc rablo in mahn po lintueri se mo ure tri glave odrda. Sel
spregovoril: Mladoni tui mene zlej reri, hie se marit targala loh
ne kolk cajla in bne tui umoru. Prav, se jert nem kam rti na
mamen jed. Prav, kolk hoi ti uer? O, prav, uem ti gres svojo
prencetno jertat, na jert uem kje je. Prav, hi kuojno tuij quor
na rez camj ga, na rez uer mo moj kaj quor se se hoi loh rne, ce ga
kaj ilouk doli, duolier, ce ga na kuojna rez targala nej ga na, ti na
na mine sel, na me se mer nei rezaj perjet, jer kom tako ror koker
huit. No, res se na nege uerle, jez der djelei an hart pertoi, na jert
sta bla tam koker je bla prengjezna doma. Per tistmo met je bla anau
lika uola, jez je hui strains dola most, ko pride do tistga mosta, sta
zagledala anga lintuerja kje na tistga lau gleda sel ga rezaru per tistmo
muort. Sel spregovoril: "Si duol iz mene rej, ta lintuer ho v mine
shuin in se houa targala, in pa ti noma glave per kje." No, res ta tako narli
in ila sta rne naprej, in pride kje do rne mosta, je se spet an lintuer
hiv tam. Shoi uer gleam in se targata. Gabriel mo glave per kje, na
gresta naprej, ko pride do kuoni mosta, se se spet an lintuer hui in tui
te dua se zameta targat. Gabriel mo naglo glave per kje. So vojko sta
re in prengjezna, zija gresta naprej, in pride kje do tiste grevine, ko
je bla princezna doma. Sel mo da ano d'otko in mo rere: Kar hoi le rek
to hoi na grot, ce hoi rek: Jert oem hit ana rila, loi na rila, ce hoi
rek: Jert oem hit ana kela, hoi na kela, Bdi rek: Jert oem hit en
fajn rovat koker in preli hui, na hoi. Noter v uimer je tita tuoja
prengjezna, per zija ma ano d'otko rek kjer si streze in na cer in po
meta. Zelj se hoi na ti v'otko spremenu, hoi na rez straklow noter v ku
hne, na rej noter v ano smetirico in se noter v kot rni, tista djelela
te ho na noter v uimer v'otko v smetiric, na hoi rek: Jar cem hit
an fant, rovat, koker in preli hui. - Sel mo se rere: Zelj se mene
reru. - Ta krat je na zgina in je an hor golob v loft pleta. - Zelj gre
fant kje h tist gre in in rere: Jert cem hit ana zaha. - Pa je hui, kje
shatlor noter v kuhno, in se rne v smetiric, ko rne pride jo rere v
hite, in kje v hui hui je rek: - Jar cem hit an fant in rovat koker
in preli hui. - Pa je hui, braver je negova prengjezna se v'otko
gledala in je tui tega noter v rnegt zametka, ko je tam braun stan na
rere uir. Mhain se u'ot, hoi kje hneim, ga kuone in objame, ad
ramga uerla ni uerla kje rovat, uirje na svojo uerla kje. Se odramga uerla
spregovoril ni mogla, kar tega reja za rot d'otko, na uer ror: ta je tui
kjo mene reru."